

at optræde hele det personlige Stattebidrag, men at saa dette skulde fordeles mellem Dvholdskommunen og den mulige Næringskommune. Dette er fuldstændig korrekt, det er det, der stemmer med hele Grundlaget for vor nuværende Skatteordning, hvor Statten lignes efter Dpholdet, og man maatte gaa bort fra dette Grundlag, saafremt man skulde komme til andre Regler, end der var givet i Regeringens omtalte Lovforslag. Men disse Regler vilde, naar de skulde foreses ud i Livet, ganske sikkert medføre en uinaadelig Uelighed, uden at det Udbytte, man fik ud af Skattefordelingen, havde en tilsvarende Betydning, og jeg tror, at det netop er det, der er blevet os klart alle sammen, at for en Løsning af Spørgsmaalet om mellemkommunal Betsatning vil den Vej, vi nu ere komne ud paa, ikke være den rette. Saaledes var Stillingen, og da man i Landsstinget var tilbøjelig til at tage de Punkter op, der, som jeg allerede nævnte for oprindelig var det, man havde for Dje, naar Kræver om den mellemkommunale Betsatning fremkom — nemlig Betsatningen af Aktieselskaber og andre Selskaber, og Næringskommunens Ret til at betsatte dem, der havde Næring i Kommunen uden at have Dphold der — var jeg for mit Vedkommende villig til at gaa med til en saadan Forandring, fordi jeg haabede, man derved fik noget ud deraf, som i Øjeblikket kunde høde paa de værste Mangler, vi have i den nuværende Skattelovgivning, nemlig ved at ændre den Urimelighed, at Aktieselskaber og lignende Institutioner gaa aldeles fri for Skat. Naar man i øvrigt vil omtale denne Sags Historie, som blev saa udførligt omtalt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgtreds (S. C. Christensen), maa man ikke glemme det private Lovforslag, der kom frem her i Tinget i Samlingen 1894—95, og som gik ud paa en Afgift for Personer, som drive Næring uden for den Kommune, i hvilken de have Skattepligtigt Dphold samt for Selskaber, Døds- og Konkursboer, et Forslag, til hvilket ogsaa det ærede Medlem for Alborg (Bransen) sigtede, da han omtalte denne Sag. Dette Forslag kom ganske vist ikke til 2den Behandling her i Salen den Gang, men der blev nedsat et Udvalg, som den 29de Marts 1895 afgav en Beretning, og saavel Udvalgets Udtalelser som denne Beretning som ogsaa et Udkast til et Lovforslag, som var knyttet til Beretningen, og som netop omhandlede det samme Emne, som nu er optaget i det foreliggende Lovforslag, har været af meget stor Betydning for denne Sags Behandling i Lands-

tinget. Ud fra det, jeg her har sagt, skal jeg da anbefale, at man søger at forhandle paa det Grundlag, som der her foreligger, og som ganske vist er en væsentlig Betsæring af, hvad vi hidtil have forhandlet om, men dog ikke en saa væsentlig Betsæring, som den blev karakteriseret af det ærede Medlem for Ringkøbing, nemlig at der kun skulde være blevet et meget lille Hoved tilbage, tværtimod, det, der er tilbage, hører til det mest indgribende i den Reform, der hidtil har været fremme. — Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen) indvendte mod det foreliggende Lovforslag, at det havde den Mangel ikke at omfatte det paa Landet eksisterende Forhold, at en Hartkornsejer ikke bor i den Kommune, hvor han har sin Ejendom. Det er allerede blevet nævnt af det ærede Medlem for Alborg, at dette Forhold ikke er ganske analogt med det, der omhandles i Lovforslagets Paragraffer, nemlig at en Person driver Næring, Haandværk eller lignende i en Kommune, hvor han ikke har Dphold. Jeg skal se ganske bort fra, at den, der ned sætter sig i en Kommune, hvor han ikke har eller vil tage Dphold, i sine Bevægelser er anderledes frit stillet end den, der erhverver en fast Ejendom der. Det er ganske vist ikke givet, at den, der erhverver fast Ejendom, tager Dphold i Kommunen; men det lægger jeg ikke saa megen Vægt paa. Hvad jeg derimod synes springer i Øjnene straks, er, at Forholdet er dette, at medens den, der driver Næring i en Kommune uden at tage Dphold der, ikke bder nogen som helst Skat til Kommunen, er Forholdet for Hartkornsejeren dette, at han, selv om han bor uden for Kommunen, dog maa være en meget væsentlig Skat til Kommunen. Der er altsaa ingenlunde den samme Mangel til Stede her som med Hensyn til de næringsdrivende, som omhandles i Lovforslaget. Landkommunerne ramme og kunne efter den bestaaende Lovgivning meget let ramme Hartkornsejerne gennem Hartkornskatten, og Spørgsmaalet er da dette, om den Ordning, der nu foreligger, ikke kunde trænge til Forbedring, om der ikke er Grund til at komme til en anden Ordning, hvorefter en Kommune, der har en uden for Kommunen boende store Hartkornsejer, kunde saa Udgang til at ned sætte den Del af Kommunens Udgifter, som lignes paa Hartkorn i Forhold til den Del, som lignes paa Formue og Lejlighed, meget betydeligt. Det er altsaa en Reform, der her er Tale om, af den bestaaende Skattelovgivning, en Reform, som hvis Hensigtsmæssighed, der meget vel kan forhandles, men det er ikke det samme Tilfælde som det,